Joris en de witte ridders

– Au, mijn keel doet pijn!
En ik voel me zo moe.
Boos pakt Joris zijn schooltas in.
En dan moet hij opeens huilen.
– Ach, ventje toch, zegt mama.
Ze legt twee koele handen
op zijn voorhoofd.
– Je voelt heel warm aan.
Je hebt vast koorts.
– Warm? roept Joris boos.
Ik heb het juist heel koud!
Mama kijkt hem lief aan.
– Je kunt nu niet naar school.
Je hebt de griep.
– Ik wil wel naar school, huilt Joris.
De juf zou een film laten zien.
Over kastelen en ridders.
Mama aait Joris over zijn bol.
– De witte ridders in jouw lijf zijn hard aan het werk. Dus heb je nu geen tijd voor school. Je moet de ridders helpen door in bed te blijven.

Joris snapt er niets meer van.
Ridders in zijn lijf?
– Kom, zegt mam, eerst je bed in.
Dan vertel ik het verhaal van de witte ridders.
Mama zit op de rand van zijn bed.
Dat vindt Joris fijn.
– Mam, zegt hij, wanneer komen mijn witte ridders nou?
Mama lacht.
– Die zijn er al lang.
Ze zitten altijd in je lijf.
Ze wonen in je bloed.
Je ziet ze niet.
Want ze zijn heel, héél klein.
Ze zijn ook heel stil.
Je kunt ze ook niet horen.
Maar ze zijn wel heel stoer.
Want ze maken je beter.

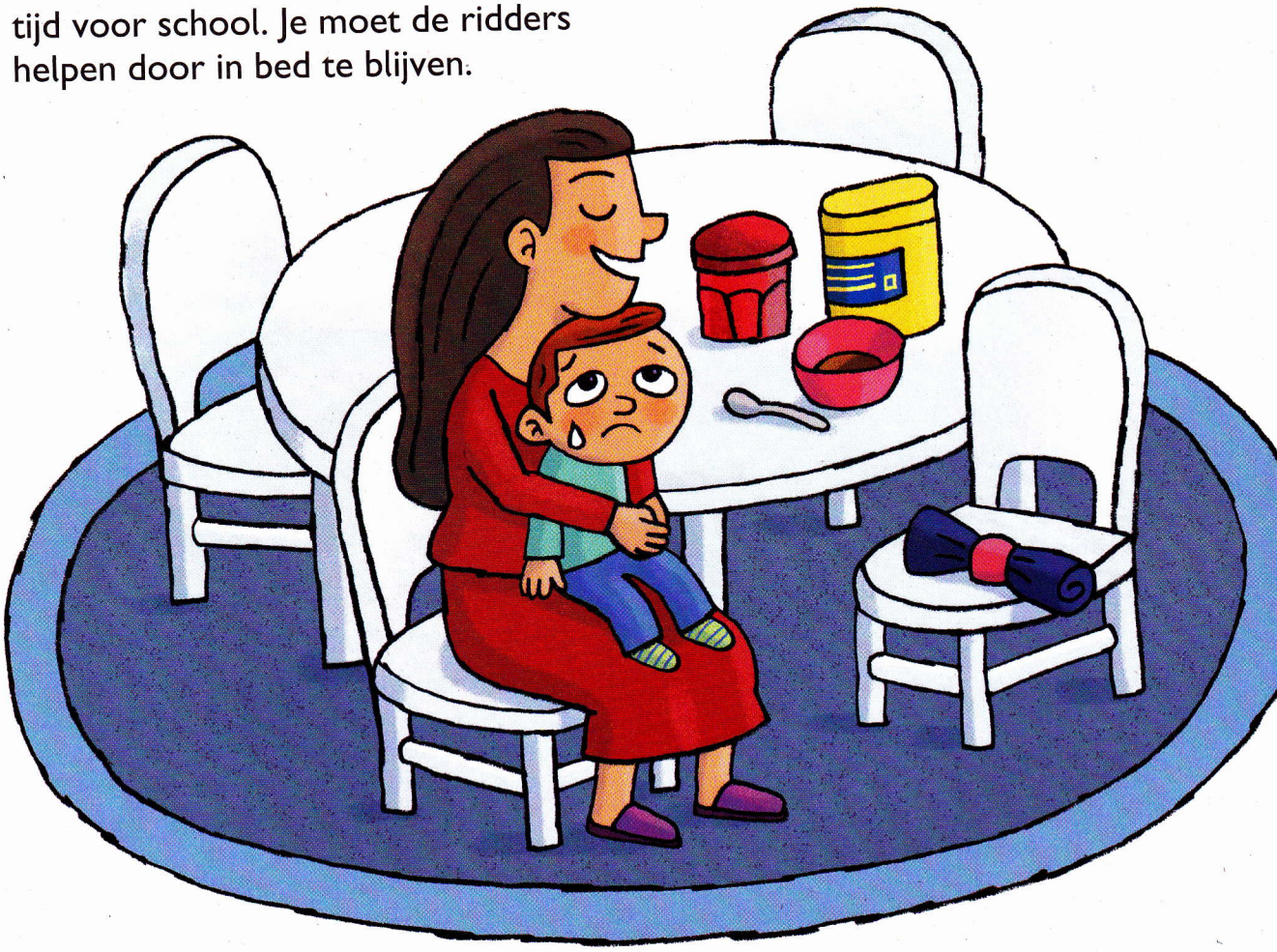

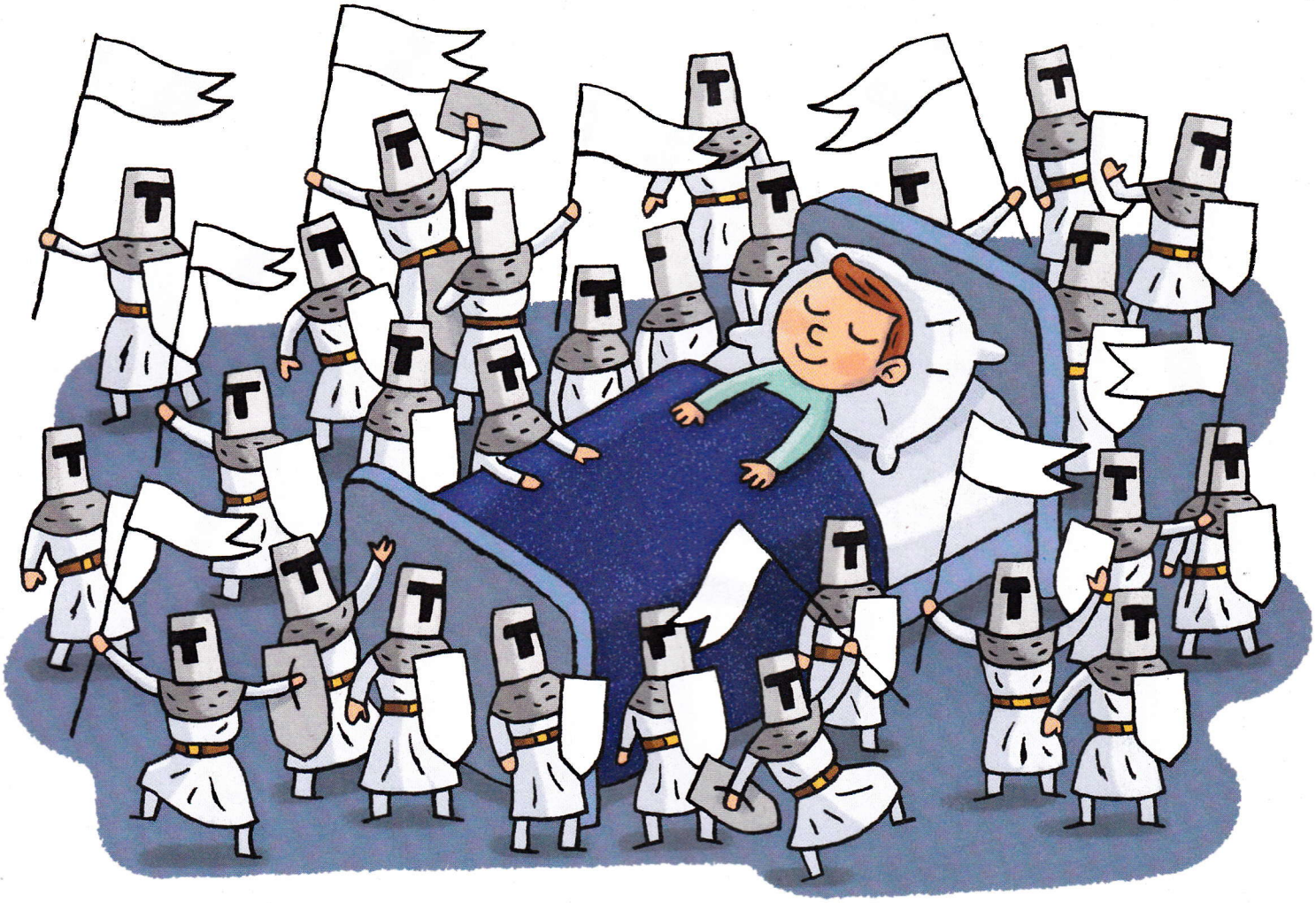

– Hoe dan? vraagt Joris.
Hebben ze een zwaard?
– Nee, lacht mama.
Het gaat zo.
Als je ziek wordt, slaan enkele ridders alarm.
Ze gaan dan op reis in je bloed.
Net zo lang tot ze bij de ziekte komen.
Dat kan een wond zijn. Of de griep.
Dan roepen ze nog meer ridders.
Er komen dan heel veel ridders naar de ziekte.
Ze vechten tegen de ziekte en maken die dood.
Dan ben je weer beter.
– Dat is stoer, zegt Joris.
Zal ik met de witte ridders meedoen?

Dat vindt mama niet zo'n goed idee.
– De ridders zijn heel goed in vechten.
Dat kunnen ze best alleen.
Maar je kunt de witte ridders wel helpen.
– Hoe dan? vraagt Joris.
– Als je ziek bent, moet je veel rusten.
Dan kunnen de ridders sneller de ziekte in je lijf vinden.
En als je ziek bent, moet je goed drinken. Dat helpt de ridders om beter te vechten.
En nu, lieve Joris, ga ik iets drinken.
Ik krijg dorst van al dat vertellen.

Mama staat op en loopt naar de deur.
Maar dat merkt Joris niet meer.
Hij droomt al van zijn witte ridders …

ZK 09 12-13 • verhaal • Hubertine van den Biggelaar • illustraties Bob Barborini • AVI 4